

1. שו"ע אורח חיים סימן תרלט

(א) כיצד מצות ישיבה בסוכה שיהיה אוכל ושותה וישן ומטייל (טור) ודר בסוכה כל שבעת הימים בין ביום ובין בלילה כדרך שהוא דר בביתו בשאר ימות השנה וכל שבעת ימים עושה אדם את ביתו עראי ואת סוכתו קבע כיצד כלים הנאים ומצעות הנאות בסוכה וכלי שתיה כגון אשישות וכוסות בסוכה..
הגה ומה שנוהגין להקל עכשיו בשינה שאין יגנים בסוכה רק המדקדקין במלות, "לא מקום צינה" לכן צעיר לישן במקומות הקרים (מרדכי פ' היסין).
ולו נראה מקום למנוח סוכה איש וביחו איש ואשתו כדרך שהוא דר כל השנה ובמקום שלא יוכל לישן עם אשתו שאין לו סוכה מיוחדת פטור.
ועוד להחמיר ולהיות עם אשתו כמו שהוא דר כל השנה אם אפשר להיות לו סוכה מיוחדת:

2. ספר אליהו רבה או"ח - סימן תרלט

(א) ומטייל זה וכו'. כתב מהרי"ו הרולה לשחוק בקוביא וכו' וכלומה ישחוק בסוכה וכן כתב מהרי"ל הרולה לדבר שמועות עם חבירו ילך לסוכה (דרכי משה)..

3. משנה ברורה סימן תרלט

(ב) וישן ומטייל - וכן אם ירצה (ג) ללכת עם חבירו יספר בסוכה דוכחו לריך להיות כביתו בכל השנה וכמו שנסיים המחבר. ולפי שקדושת הסוכה גדולה מאוד (ד) לרואי למעט זה בדברי חול ולדבר זה כ"א קדושה ותורה וכ"כ שיהיה זהיר מלדבר עם לשה"ר ורכילות ופאר דיבורים האסורים:

(יח) פטור - ובצינור הגר"א חולק ע"ז ללא מיפטור משום זה וגם במ"א מסיק למקום זה לא מיפטור ולימד זכות אחר על העולם משום דהו"ל מלמעט כשאין יכול לישן עם אשתו..

4. שו"ע אורח חיים סימן תרמ

(ה) אבל חייב בסוכה:
(ו) חתן ושושביניו וכל בני החופה פטורים מן הסוכה כל ז' ימי המשתה. (וסעודת ב"מ וכן הסעודה שאוכלין אצל היולדת חייבין בסוכה) (מהרי"ק שורש קע"ט):

5. משנה ברורה סימן תרמ

(לב) חתן וכו' - לאין שמתה (מט) אלא בחופה וחופה נקרא מקום המוכן לשיבת חתן וכלה (הרא"ש) ואין יכולין לאכול בסוכה ולקטוח בחופה לאין שמתה (נ) אלא במקום סעודה ומיירי שגשג ערב הרגל או קודם לאין נושאין נשים במועד כללעיל בסיון תקמ"ו:
(לג) פטורים מן הסוכה וכו' - ויש (נא) מחייבין אותו דס"ל לפשר לאכול בסוכה ולקטוח בחופה וע"כ הסכימו (נג) אחרונים לראוי לחתן להחמיר ע"ע ולקטוח בסוכה ולא לזכך וכן השקצנים כשאוכלין אצל החתן ומשמחין אותו בחוד ז' ימי המשתה ויושבין עם בסוכה א"ל לזכך אבל כשאוכלין בביתם חייבין בסוכה ורכיכין לזכך:

(לד) וסעודת ברית מילה וכו' - היינו אפילו אם לא להם המקום ללכת עם וא"א להם לשמות עם כ"כ מ"מ חייבין בסוכה דלע"ג לסעודת מילה היא כמ"ס ציו"ד סימן כס"ה ס"ב מ"מ לא דמי לסעודת חתן שהיא מילה גדולה לשמת חתן וכלה ונקראת סעודת מילה בכל מקום אבל זה אינה מילה כ"כ וא"כ די להם בעשרה אנשים ומ"א].

6. תענית דף כו/ב

אמר רבן שמעון בן גמליאל לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיום הכיפורים שבהן בנות ירושלים יוצאות בכלי לבן שאולין שלא לבייש את מי שאין לו כל הכלים מעונין מביילה ובנות ירושלים יוצאות וחולות בכרמים ומה היו אומרות בחור שא נא עיניך וראה מה אתה בורר לך אל תתן עיניך בנוי תן עיניך במשפחה שקר החן והבל היופי אשה יראת ה' היא תתהלל ואומר תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה וכן הוא אומר 'צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעמרה שעמרה לו אמו ביום חתונתו וביום שמחת לבו' - 'ביום חתונתו זה מתן תורה יוביום שמחת לבו' זה בנין בית המקדש שיבנה במהרה בימינו:

7. רש"י תענית דף כו/ב

במלך שלמה - במלך שהשלים סלי: זה מתן תורה - יום הכפורים, שניתנו בו לוחות האחרונות:

8. רע"ב על מסכת תענית פרק ד משנה ח

זה בנין בית המקדש - שנתחנך ביום הכפורים:

9. ישעיה פרק ד

..(ה) וברא ידוד על כל מכוון הר ציון ועל מקראה ענין יומם ועשן ונגה אש להבה לילה פי על כל פבוד תפה: (ו) וספה תהיה לצל יומם מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם וממטר:

10. רמב"ם יד החזקה - הלכות לולב פרק ח

(יב) אף על פי שכל המועדות מצוה לשמח בהן בחג הסוכות היתה שם במקדש שמחה יתירה שנאמר (ויקרא כ"ג) ושמחתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים..

(יג) והיאך היתה שמחה זו החליל מכה ומנגינן בכנור ובנבלים ובמצלתיים וכל אחד ואחד בכלי שיר שהוא יודע לנגן בו ומי שיודע בפה בפה ורוקדין ומספקין ומטפחין ומפזיזין ומכרכרין כל אחד ואחד כמו. שיודע ואומרים דברי שיר ותושבחות..

(טו) השמחה שישמח אדם בעשיית המצוה ובאהבת האל שצוה בהן עבודה גדולה היא וכל המונע עצמו משמחה זו ראוי להפרע ממנו שנאמר (דברים כ"ח) תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב לבב וכל המגיס דעתו וחולק כבוד לעצמו ומתכבד בעיניו במקומות אלו חוטא ושוטה ועל זה הזהיר שלמה ואמר אל תתהדר לפני מלך וכל המשפיל עצמו ומקל גופו במקומות אלו הוא הגדול המכובד העובד מאהבה וכן דוד מלך ישראל אמר (שמואל ב' ו') ונקלותי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ואין הגדולה והכבוד אלא לשמוח לפני ה' שנאמר (שמואל ב' ו') והמלך דוד מפזז ומכרכר לפני ה'. בריך רחמנא דסייען:

11. כתובות דף טז

תנו רבנן כיצד מרקדין לפני הכלה.. אמרו עליו על רבי יהודה בר אילעאי שהיה נוטל בר של הרם ומרקד לפני הכלה ואומר בלה נאה וחכודה. רב שמואל בר רב יצחק מרקד אתלת. א"ר זירא קא מכסיף לן סבא. כי נח נפשיה איפסיק עמודא דנורא בין ידיה לכולי עלמא וגמירי דלא אפסיק עמודא דנורא אלא אי לחד ברדא אי לתרי ברדא. א"ר זירא אהנייה ליה שוטייה לסבא..

12. רש"י

חלת - שלש זבין זרקת אחת ומקבל אחת: מכסיף לן סבא - שמזלזל בכבוד תלמידי חכמים ונוהג קלות ראש בעמנו: שוטייה - שוט. של הקם שהיה מרקד בו:

13. ויקרא פרק כו

(י"א) ונתתי משפני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם: (י"ב) והתהלכתו בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם:

14. רש"י על ויקרא פרק כו פסוק י"א

(י"א) ונתתי משפני - זה בה"מ: ולא תגעל נפשי - אין רוחי קאה צכס כל געילה לשון פליטת דבר הבלוע..
(י"ב) והתהלכתו בתוככם - אטייל עמכם בגן עדן כאשר מכס ולא תהיו מזדעזעים ממני יכול לא תיראו ממני ת"ל והייתי לכם לאלהים:

15. שם משמואל פרשת פינחס - שנת תרע"ו

ולפי דרכנו תתישב לנו קושית הר"ן (פ"ק דכתובות) למה אנו מברכין מקדש עמו ישראל ע"י חופה וקידושין דהקידושין קודמין והר"ל לומר ע"י קידושין וחופה, עיי"ש. ולפי הנ"ל יש לומר דהנה קידושין הם לשון הקדש מתיחסים לאות יר"ד שהיא קודש חכמה כידוע, וחופה מתיחסת לאות ה"א שהיא מקיפין כנ"ל וכענין סוכה וכבש"ס (ריש סוכה) דסוכה וחופה ענין אחד להם. והנה עשיית האדם למטה הקידושין קודמין כענין הנוטע כרם ואח"כ עושין גדר לכרמו, אבל הקדושה ששופעת מלמעלה שלפי גודל מעלתה צריכה ביותר לשמירה, ע"כ המקיפים קודמין וכענין ה"א קודם ליר"ד כנ"ל, ובזוה"ק (ח"ב ק"ח ע"ב) כל עובדין דעביד קב"ה בקדמיתא אקדים ההוא דלבר ולבתר מוחא דלגאו עיי"ש כל המאמר, ע"כ אומרים מקדש עמו ישראל ע"י חופה וקידושין. ואולי זה סמך למנהגנו שמקדשין תחת החופה, כי בדורות האחרונים דאסגי מסאבותא בעלמא, אין לעשות נמי הקידושין שלנו שיהיו רגע אחד בלתי מקיף, וכענין שבזוה"ק (ח"ב ק"ח). בני נשא כד בנו בי מקדשא לתתא בקדמיתא עבדו שורי קרתא ולבסוף עבדו בי מקדשא שורי קרתא בקדמיתא בגין לאגנא עלייהו ולבתר בנינא דביתא, עיי"ש:

16. ב"ח סימן ס

מנהגנו לצאת ידי חובת כל הדעות, היינו ביום שישי בבוקר מכסים ראש הכלה בסודר ולערב בעת הקידושין וברכת התנים פורסים יריעה ע"ג כלונסאות ומעמידים לשם החתן והכלה ומברכים ברכות אירוסין ונישואין אבל עיקר החופה הוא שאוכלים החתן והכלה יחד אחר החופה..

17. סוכה דף כה"א

משנה שלוחי מצוה פטורין מן הסוכה חולין ומשמשיהו פטורין מן הסוכה אוכלין ושותין עראי חוץ לסוכה: גמרא מנא הני מילי דתנו רבנן בשבתך בבייתך פרט לעוסק במצוה ובלכתך בדרך פרט לחתן.. ואמר רבי אבא בר זבדא אמר רב חתן והשושבינין וכל בני החופה פטורין מן הסוכה כל שבעה מאי מעמא משום דבעו למיחדי וליכלו בסוכה וליחדו בסוכה אין שמחה אלא בחופה וליכלו בסוכה וליחדו בחופה אין שמחה אלא במקום סעודה וליעבדו חופה בסוכה אביי אמר משום ייחוד ורבא אמר משום צער חתן איכא.. דאמר משום ייחוד ליכא למאן דאמר משום צער חתן איכא.. אמר רבי זירא אנא אכלי בסוכה וחדי בחופה וכל שכן דחדי ליבאי דקא עבידנא תרתין..

18. רש"י סוכה דף כה"ב

למניחה - לשמחה:

משום ייחוד - לסתם סוכה היו עושין בגגותיהן, ואין לך ביאה ויציאה שם לרבים תמיד מפני הטורח, ושמא ירד החתן לעשות לרכיו, ויחייחוד אחר עם הכלה:

לער חתן - שהמקום רך ופחותה, שאין לה אלא שלש לפנות, ובזו לשחק עם כלחו:

תרחי - שתי מנחה, סוכה ומנחה נישואין, וכגון שנשא ערב הרגל, אבל בתוך הרגל קיימא לן במועד קטן (נה. ז) דאין נושאין נשים במועד:

19. תוספות סוכה דף כה"ב

אין שמחה אלא בחופה - משמע מכאן לאם ילא חתן מחופתו אפי' כלחו עמו והולכים לאכול בבית אחר לחין מצרכין שהשמחה במועדו ולא ברכת חתנים כיון דאין שמחה אלא בחופה

ובפ"ק דכתובות (דף ז: וס) אמרינן נמי מצרכין ברכת חתנים בבית חתנים משמע דוקא במקום חופה דהוא בית חתנים

ומיהו אין ראיה משם דלמא לאפוקי מדרבי יהודה קא חתי לאמר אף בבית האירוסין מצרכין אותה

ואריך לקדק מה היא חופה לאי במקום שצרכו תחלה ברכת נישואין קרי ליה חופה פעמים שאפי' ברחוב העיר מצרכין אותה כשהעם מרובין ואין יכולין ליכנס בבית

אלא מקום עיקר ישיבת חתן וכלה קרי ליה חופה ולא מקום העשוי לאקראי בעלמא וסם מצרכין ברכת חתנים כל שבעה:

20. מועד קטן דף ט"א

ומנלן דאחיל להו, דתני תחליפא ביום השמיני שלה את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים ומימי לב על כל הטובה אשר עשה ה' לדוד עבדו ולישראל עמו. לאהליהם' שהלכו ומצאו נשיהם במהרה 'שמחים' שנהנו מזיו השכינה 'ומימי לב' שכל אחד ואחד נתעברה אשתו כבן זכר יעל כל הטובה' שיצתה בת קול ואמרה להם כולכם מזוכמין להי העולם הבא.